

CHAU

OOP

woord van

r.

vertelt de Knoop
ichau heeft door-
n zijn gevangen-
mentaire waarde
stingsjaten.
de bij den boek-
rden in de volg-

- Giro nr 36000.

kert een boek,
door

e Reformatie
n en waarin hij
cht der Duitsche

in den handel,
die zich tijdens
voor dit werk,
met juist adres

TE UTRECHT,
formaat en met

Weekblad

Utrecht - Tel. 20640

DWALING

egingen door
d. Kok,
ed. te Zaamslag
90 gebonden
g. Vrij zicht.
ERS - Utrecht
straat 13

DOGESCHOOL

31 K.O. VRIJGE-
MEERDE KERKEN
TE KAMPEN.

ogeleeraren maakt
rijdag 28 Septem-
Consistoriekamer
aan den Broeder-
ijring en recensie
ts hebben, en dat
en voor de cursus
des avonds om 7
og in de Nieuwe

vereischt diploma
amen gymnasium
komstig Staats-
gschrift van den

oemd:
nus, h.t. praeses.
r, h.t. secretaris.
1945.

KT

er aan

en op deze
eren?

ezinnen van
loor het ge-
reid.

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 14, Kampen. Administratieadres: Drukkerij Komink en Zoon, Over den Dom, Utrecht, Telefoon 11989.

Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes
Telef. No. 2424 - Postrekening No. 36000

Abonnement: f 4.— per half jaar bij vooruitbetaling.
Voor het Buitenland en Ned. Indië f 10.— per jaar.
Advertentie: 10 ct. p. mm. Loose nummers 20 ct.

INHOUD: Hoofdartikel: Uit en door of voor en zonder het geloof — Uit de Schrift: Verbondsactiviteit — Opvoeding en Onderwijs: In de wereld van den Bijbel — Kerkelijk leven: Een reeks licties: „Positieve bijdragen leveren”: „Tusschen Ja en Neen”: Een nieuwe uitspraakreeks der „Synode” II: Een onverdacht getuige — Stemmen uit onze Kerken: Nogmaals: Dr K. Dijk en het Verbond — Groninger brieven — Perschoon — Kerknieuws:

HOOFDARTIKEL

UIT EN DOOR OF VOOR EN ZONDER

HET GELOOF.

II.

door
Prof. Dr S. GRELDANUS.

Wanneer we dan ook naar het getal moesten oordeelen, zouden we Johannes den Dooper, den Heere Jezus, de Reformatoren, de Cock, Kuyper en de anderen, verscheurders van de kerk moeten noemen. Zij hebben telkens maar een klein deel van het kerkvolk in dien tijd op de door hen gewezen banen mogen leiden, maar verreweg de meesten der volks- en kerkleden hebben zich van hen verwijderd gehouden, hoofden en anderen, leiders en geleiders, of zelfs zich tegen hen opgemaakt ten strijde en ter uitroeiing. Maar bij de Kerk des Heeren is het voor de vraag naar den wezenlijken band aan, en de rechte verhouding tot, haar niet dit waarop het in de eerste en voornaamste plaats aankomt, of de meerderheid aan onzen kant staat, of de hoogen en grooten met ons instemmen en meegaan, of de massa ons volgt, hoe de houding en verhouding van menschen en menigten, aanzienlijken, geleerden, geëerden, de meerderheid, tegenover ons is, doch hoe we staan tegenover, en handelen ten aanzien van Gods Woord, of den Heere Christus, het Hoofd der Kerk, ons in ons denken, spreken, handelen, als naar Zijn Woord denkende, sprekende, handelende, erkent, of als daarmee in strijd zijnde, veroordeelt.

Hier komt alles aan op het hooren naar, en gehoorzamen aan Gods Woord. Wie naar dat Woord hoort en handelt, wordt door den Heere erkend als de Zijne, dus als in de rechte verhouding tot Hem en Zijn kerk staande, ook al zou hij onder menschen vrij alleen, en zonder gemeenschap of aanhang zijn. Maar wie van dat Woord afwijkt in denken en spreken en handelen, en met dat Woord strijdig zich in zijn levensopenbaring betoont, die wordt door Hem niet als de Zijne, als recht lid Zijner gemeente erkend, maar veroordeeld, en wanneer bekeering uitblijft, verworpen, ook al heeft hij menigten op zijne hand, staan leiders en hoofden hem bij, juicht de massa hem toe, is hij groot in de wereld, en in aanzien bij velen, zelfs de meesten. Ook in dezen geldt: Het is niet gelijk de mensch ziet; want de mensch ziet aan wat voor oogen is, maar de Heere ziet het hart aan. Het waren maar weinigen, die samen waren, misschien een 120 personen, Hand. 1:15, en dat waren niet de hooge priesters met de andere leiders en leeraren des volks, van wie er denklijk niet één

onder hen aanwezig is geweest, en zij waren niet in de voorhoven van den tempel, doch zij waren daar als een klein, afgescheiden kringetje. Maar zij wachten daar naar het bevel des Heeren op hetgeen Hij doen zou, Hand. 1:4. En zie op hen stortte Hij Zijnen Geest uit, Hand. 2. Hen toonde Hij te erkennen als Zijne gemeente, Zijne geloovigen, Zijne kerk. Tempel en priesters, Sanhedrin en Joodsche leeraars, offerende menigte en groote massa, ging Hij voorbij. Die weinige apostelen met die enkele anderen waren Zijne kerk. En bij hen moesten zich aansluiten, wie door Hem als rechte leden Zijner gemeente erkend wilden zijn. Behooren tot de groote menigte, zijn in of bij den tempel, zich voegen naar hooge priesters en Joodsche leeraars, het gaf in dezen niets, ja, het werkte verkeerd. Op gelooven in Hem, op hooren naar Zijn Woord, op zich voegen bij Zijn discipelen, die zich gedroegen naar Zijn bevel, kwam het aan om waarlijk lid Zijner gemeente te wezen en door Hem als de Zijne erkend te worden. Hij stortte Zijnen Geest slechts uit op die apostelen en die bij hen waren, en vervolgens op degenen, die in Hem geloovende, en naar Zijn Woord hoorende, bij hen zich aansloten. Die dan zijn woord — d.i. Petrus' prediking van den Heere Christus — gaarne aannamen, werden gedoopt... en de Heere deed dagelijks tot de gemeente, die zalig werden, Hand. 2:41, 47. En het woord Gods wies, en het getal der discipelen vermenigvuldigde te Jeruzalem zeer, Hand. 6:7. Op het Woord Gods, en de houding daartegenover, komt het in dezen maar alleen aan.

Eens was de Heere te Kapernaüm. Velen kwamen tot Hem, die Hij onderwees en van hunne lichamelijke en geestelijke ziekten geneas. Zoo groot was Zijne wonderwerking, dat de tot Hem van Jeruzalem gekomen schriftgeleerden zeiden: „Hij heeft Beëlzebub, en door den overste der duivelen werpt Hij de duivelen uit.” Ook Zijne verwanten maakten zich over Hem ongerust, Zijne moeder en Zijn broeders, en vreesden, dat Hij overspannen was, psychopathisch aangedaan. Als degenen, die Hem bestonden, dat hoorden, n.l. Zijne verbazingwekkende werkzaamheid, gingen zij uit om Hem vast te houden; want zij zeiden: „Hij is buiten Zijn zinnen”, Marc. 3:21. Het was geestelijk met Hem niet in orde, dachten zij. Maar zij konden niet bij Hem komen om Hem vast te grijpen en mee naar huis te nemen. De schare stond zoo dicht opeengepakt. Er was geen doorkomen aan, noch inkomen in het huis, waarin de Heere nu was, en van waaruit Hij de schare onderwees. Maar nu vroegen zij aan deze verzamelden, even aan den Heere te willen doorgeven, dat zij hier waren en Hem wilden spreken. Zoo kwamen dan Zijn broeders en Zijne moeder, en buiten staande, zonden tot Hem en riepen Hem, vs. 31. Zij dachten blijkbaar, dat zij als Zijn lichamelijke verwanten, Hem het naast bestonden, en dat Hij wel Zijn onderwijs en onderrichting in betrekking tot de schare zou staken, om hun te woord te staan, en Zich door hen te laten meenemen naar huis. Welwillend gaven de verzamelden aan het verzoek van 's Heeren verwanten gehoor, en brachten de boodschap aan Hem over. De schare zat rondom Hem; en zij zeiden tot Hem: Zie, Uwe moeder en Uw broeders daar buiten zoeken U, vs. 32. Ook deze schare was blijkbaar van dezelfde gedachte als die ver-

wanten. De mensch ziet aan wat voor oogen is, en oordeelt naar het uitwendige, in dit geval naar lichamelijke betrekkingen en bloedverwantschap.

Maar de Heere zeide: Dat is niet recht. Zoo zit het met de zaak van Mijn rijk en kerk niet, want zoo staat het met de verhouding tot Mij niet. Hij antwoordde hun, zeggende: „Wie is Mijn moeder, of mijn broeders? vs. 33. Daarmee wijst Hij bloedbanden af als van beslissende betekenis inzake ware en blijvende gemeenschap met Hem. Die hebben voor het behooren tot Hem geene betekenis. Rondom overzien hebbende, die om Hem zaten, zeide Hij: „Zie, Mijne moeder en Mijn broeders,” vs. 34. Niet zij, die daar buiten om Hem riepen, en Hem voor geesteskrank hielden, en dus niet in Hem als den door God gegeven Messias geloofden, maar aardschelijk van Hem dachten, waren Zijne eigenlijke moeder en broeders, die Hij waarlijk en duurzaam als de Zijnen erkende. Daarvoor was een andere band noodig, dan die des bloeds. Want zoo wie den wil Gods doet, die is Mijn broeder en Mijne zuster en moeder, vs. 35.

Wat vereischt wordt, is het doen van Gods wil, het hooren naar Zijn Woord, het gelooven in Zijnen Zoon, Dien Hij tot onzen Zaligmaker gezonden heeft, en daarom het luisteren met geloovige en gehoorzame onderworpenheid naar hetgeen Deze tot ons zegt. Een geestelijke band van geloovige aanneming en ootmoedige gehoorzaamheid is noodig. Dan erkent Hij als broeder en zuster en moeder. Anders snijdt Hij den band, die er tusschen Hem en ons mag bestaan, eens door, wil Hij van ons als Zijn verwanten of betrekkingen niet weten, spreekt Hij eenmaal tot ons: „Ik ken u niet van waar gij zijt”, Luc. 13:27.

Wij kunnen dan wel zeggen: Wij hebben in Uwe tegenwoordigheid gegeten en gedronken. En gij hebt in onze straten geleerd, Luc. 13:26. Heere, Heere, hebben wij niet in Uwen naam geprofeet, en in Uwen naam duivelen uitgeworpen, en in Uwen naam vele krachten gedaan? Matth. 7:22.

Doch dat alles zal ons dan niet baten, als Hij dan tot ons spreken moet: „Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt” Matth. 7:23. Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: „Heere, Heere! zal ingaan in het koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is,” Matth. 7:21.

Dit alles is ook van kracht en heeft zijne betekenis op kerkelijk gebied. Niet die is een waar en eeuwigblijvend lid van 's Heeren kerk, die zegt: „Ik behoort tot die kerkgroep, waartoe ook mijn ouders en grootouders behoord hebben. Ik volg die en die Generale Synodes. Ik houd mij aan die en die geëerde, geleerde, groote mannen en hunne meening of uitspraken. Ik sluit mij aan bij de meerderheid, de groote menigte. Dat alles baat ons niet om waarlijk door den Heere erkend te worden als in eeuwige zaligende gemeenschap met Hem te staan. Het komt er maar op aan, dat wij den wille Gods gedaan hebben en doen, ook in kerkelijk opzicht, dat we Gods Woord hebben aangenomen, zooals Hij het tot ons spreekt, in geloof en gehoorzaamheid, dat wij Zijne Waarheid hebben beleeden, niet maar naar onzen smaak en naar ons gevoelen en inzicht, doch naar Hij die Waarheid heeft geopenbaard in